

MIT Açık Ders Malzemeleri

<http://ocw.mit.edu>

8.333 İstatistiksel Mekanik I: Parçacıkların İstatistiksel Mekanığı

2007 Güz

Bu materyallerden alıntı yapmak veya Kullanım Şartları hakkında bilgi almak için

<http://ocw.mit.edu/terms> ve <http://tuba.acikders.org.tr>

sitesini ziyaret ediniz.

VII. Yozlaşmış Fermi Gazı

Sıfır sıcaklıkta, fermi doluluk sayısı,

$$\langle n_{\vec{k}} \rangle_- = \frac{1}{e^{\beta(\mathcal{E}_{(k)} - \mu)} + 1}, \quad (\text{VII.40})$$

$\mathcal{E}(\vec{k}) < \mu$ iken bir, aksi takdirde sıfır olur. Sıfır sıcaklıkta μ 'nun limit değerine *fermi enerjisi*, \mathcal{E}_F , adı verilir ve \mathcal{E}_F 'den küçük tüm tek parçacık durumları, bir *fermi denizi* oluşturacak şekilde doldurulur. $\mathcal{E}(\vec{k}) = \hbar^2 k^2 / (2m)$ enerjilerine sahip ideal bir gaz için, ilgili bir *fermi dalga sayısı* k_F bulunur ve şöyle hesaplanır,

$$N = \sum_{|\vec{k}| \leq k_F} (2s+1) = gV \int^{k < k_F} \frac{d^3 \vec{k}}{(2\pi)^3} = g \frac{V}{6\pi^2} k_F^3. \quad (\text{VII.41})$$

$n = N/V$ yoğunluğu cinsinden,

$$k_F = \left(\frac{6\pi^2 n}{g} \right)^{1/3}, \quad \Rightarrow \quad \mathcal{E}_F(n) = \frac{\hbar^2 k_F^2}{2m} = \frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{6\pi^2 n}{g} \right)^{2/3}. \quad (\text{VII.42})$$

Klasik bir hesapta ideal gaz, $T = 0$ durumunda büyük bir durum yoğunluğuna sahipken ($\Omega_{\text{Klasik}} = V^N / N!$), kuantum fermi gazı $\Omega = 1$ olmak üzere özgün bir duruma sahiptir. Tek parçacıklı momentumlar belirlendikten sonra (tüm \vec{k} 'ler $|\vec{k}| < k_F$ olarak), denklem (VII.7)'de oluşturduğu gibi sadece bir anti-simetrik durum mevcuttur.

Fermi denizinin düşük sıcaklıklarda nasıl modifiye olduğunu görmek için büyük z değeri için $f_m^-(z)$ 'nin davranışına ihtiyaç duyuyoruz, bu da kısmi integralin ardından şu şekildedir,

$$f_m^-(z) = \frac{1}{m!} \int_0^\infty dx x^m \frac{d}{dx} \left(\frac{-1}{z^{-1} e^x + 1} \right).$$

Fermi doluluk sayısı birden sıfıra aniden değiştiği için, yukarıdaki denklemde türevi sıvri uçludur. $x = \ln z + t$ alarak ve integralin aralığını $-\infty < t < +\infty$ şeklinde uzatarak bu ucun çevresinde şöyle açabiliriz,

$$\begin{aligned} f_m^-(z) &\approx \frac{1}{m!} \int_{-\infty}^\infty dt (\ln z + t)^m \frac{d}{dt} \left(\frac{-1}{e^t + 1} \right) \\ &= \frac{1}{m!} \int_{-\infty}^\infty dt \sum_{\alpha=0}^{\infty} \binom{m}{\alpha} t^\alpha (\ln z)^{m-\alpha} \frac{d}{dt} \left(\frac{-1}{e^t + 1} \right) \\ &= \frac{(\ln z)^m}{m!} \sum_{\alpha=0}^{\infty} \frac{m!}{\alpha!(m-\alpha)!} (\ln z)^{-\alpha} \int_{-\infty}^\infty dt t^\alpha \frac{d}{dt} \left(\frac{-1}{e^t + 1} \right). \end{aligned} \quad (\text{VII.43})$$

İntegrandın $t \rightarrow -t$ altındaki (anti) simetrisini kullanarak ve kısmi integrali geri alarak şu sonuca ulaşabiliyoruz,

$$\frac{1}{\alpha!} \int_{-\infty}^{\infty} dt t^{\alpha} \frac{d}{dt} \left(\frac{-1}{e^t + 1} \right) = \begin{cases} 0 & \alpha \text{ tek için} \\ \frac{2}{(\alpha - 1)!} \int_0^{\infty} dt \frac{t^{\alpha-1}}{e^t + 1} = 2f_{\alpha}^{-}(1) & \alpha \text{ çift için} \end{cases}$$

Yukarıdakini (VII.43) denklemine yerleştirmek ve $f_{\alpha}^{-}(1)$ integralleri için tablollanmış değerleri kullanmak **Sommerfeld açılımına** götürür,

$$\begin{aligned} \lim_{z \rightarrow \infty} f_m^{-}(z) &= \frac{(\ln z)^m}{m!} \sum_{\alpha=0}^{\text{even}} 2f_{\alpha}^{-}(1) \frac{m!}{(m - \alpha)!} (\ln z)^{-\alpha} \\ &= \frac{(\ln z)^m}{m!} \left[1 + \frac{\pi^2}{6} \frac{m(m-1)}{(\ln z)^2} + \frac{7\pi^4}{360} \frac{m(m-1)(m-2)(m-3)}{(\ln z)^4} + \dots \right]. \end{aligned} \quad (\text{VII.44})$$

Yozlaşma limitinde, yoğunluk ve kimyasal potansiyel şöyle ilişkilendirilir,

$$\frac{n\lambda^3}{g} = f_{3/2}^{-}(z) = \frac{(\ln z)^{3/2}}{(3/2)!} \left[1 + \frac{\pi^2}{6} \frac{3}{2} \frac{1}{2} (\ln z)^{-2} + \dots \right] \gg 1. \quad (\text{VII.45})$$

En düşük mertebedeki sonuç, fermi enerjisi için (VII.41) denklemindeki ifadeyi verir,

$$\lim_{T \rightarrow 0} \ln z = \left[\frac{3}{4\sqrt{\pi}} \frac{n\lambda^3}{g} \right]^{2/3} = \frac{\beta h^2}{2m} \left(\frac{6\pi^2 n}{g} \right)^{2/3} = \beta \mathcal{E}_F.$$

(VII.45) denklemine sıfır sıcaklık limitini yerleştirmek, aşağıdaki birinci mertebeden düzeltmeyi verir,

$$\ln z = \beta \mathcal{E}_F \left[1 + \frac{\pi^2}{8} \left(\frac{k_B T}{\mathcal{E}_F} \right)^2 + \dots \right]^{-2/3} = \beta \mathcal{E}_F \left[1 - \frac{\pi^2}{12} \left(\frac{k_B T}{\mathcal{E}_F} \right)^2 + \dots \right]. \quad (\text{VII.46})$$

Uygun boyutsuz açılım parametresi $(k_B T / \mathcal{E}_F)$ 'dır. Fermiyon kimyasal potansiyelinin, $\mu = k_B T \ln z$, düşük sıcaklıklarda pozitif, yüksek sıcaklıklarda negatif olduğunu hatırlayınız ((VII.38) denkleminden). Bu, \mathcal{E}_F / k_B ile orantılı bir sıcaklıkta işaret değiştirir.

Basınç için düşük sıcaklıktaki açılım şöyledir,

$$\begin{aligned}
 \beta P &= \frac{g}{\lambda^3} f_{5/2}^-(z) = \frac{g}{\lambda^3} \frac{(\ln z)^{5/2}}{(5/2)!} \left[1 + \frac{\pi^2}{6} \frac{5}{2} \frac{3}{2} (\ln z)^{-2} + \dots \right] \\
 &= \frac{g}{\lambda^3} \frac{8(\beta \mathcal{E}_F)^{5/2}}{15\sqrt{\pi}} \left[1 - \frac{5}{2} \frac{\pi^2}{12} \left(\frac{k_B T}{\mathcal{E}_F} \right)^2 + \dots \right] \left[1 + \frac{5\pi^2}{8} \left(\frac{k_B T}{\mathcal{E}_F} \right)^2 + \dots \right] \quad (\text{VII.47}) \\
 &= P_F \left[1 + \frac{5}{12} \pi^2 \left(\frac{k_B T}{\mathcal{E}_F} \right)^2 + \dots \right],
 \end{aligned}$$

burada, $P_F = (2/5)n\mathcal{E}_F$, *fermi basıncıdır*. Klasik karşılığından farklı olarak, sıfır sıcaklığındaki fermi gazı, sonlu basınçta ve içsel enerjiye sahiptir.

İçsel enerji için düşük sıcaklık açılımı, (VII.47) denkleminden,

$$\frac{E}{V} = \frac{3}{2}P = \frac{3}{5}n k_B T_F \left[1 + \frac{5}{12}\pi^2 \left(\frac{T}{T_F} \right)^2 + \dots \right], \quad (\text{VII.48})$$

kullanılarak kolayca elde edilir. Burada *fermi sıcaklığı* $T_F = \mathcal{E}_F/k_B$ olarak tanımlanmıştır. Denlem (VII.48), düşük sıcaklıklarda söyle bir ısı sıgasına yol açar,

$$C_V = \frac{dE}{dT} = \frac{\pi^2}{2} N k_B \left(\frac{T}{T_F} \right) + \mathcal{O} \left(\frac{T}{T_F} \right)^2. \quad (\text{VII.49})$$

Isı sıgasının, $T \rightarrow 0$ limitinde doğrusal sıfıra gidişi fermi gazının, tüm boyutlarda geçerli olan genel bir özelliğidir. Basit fiziksel yorumu şu şekildedir: Tek parçacık durumlarını doldurma olasılığı, denklem (VII.40), düşük sıcaklıklarda bir basamak fonksiyonuna çok benzerdir. Sadece fermi enerjisinin yaklaşık $k_B T$ mesafesinde bulunan parçacıklar termal olarak uyarılabilir. Bu, toplam elektron sayısının sadece küçük bir kısmını, T/T_F , temsil eder. Uyarılan her bir parçacık, $k_B T$ mertebesinde bir enerji elde eder, böylece içsel enerjide yaklaşık $k_B T N(T/T_F)$ kadar değişiklik meydana gelir. Bu nedenle ısı sıgası $C_V = dE/dT \sim N k_B T / T_F$ ile verilir. Bu sonuç, aynı zamanda etkileşen fermi gazı için de geçerlidir. Düşük sıcaklıklarda sadece küçük sayılarında, $N(T/T_F)$, fermiyonun uyarılıyor olması fermi gazlarının birçok ilginç özelliğinin kaynağıdır. Örneğin, N tane μ_B manyetik momentine sahip etkileşmeyen parçacığa sahip bir klasik gazın manyetik alınganlığı $\chi \propto N \mu_B^2 / (k_B T)$ Curie yasasına uyar. Kuantum mekaniği açısından düşük sıcaklıklarda spinlerin sadece küçük bir kısmı katkıda bulunduğu için, düşük sıcaklık alınganlığı $\chi \propto N \mu_B^2 / (k_B T_F)$ 'lık bir (Pauli) değerinde doymuş hale gelir. (Bu hesaplamanın detayları için gözden geçirme problemlerine bakınız).